

ПАРАФІЯЛЬНИЙ ЛЕТЕНЬ

**Святий
Кіран,
католик**

Церква в
Кемпбелтауні
та Айлі
*Seann Loch
Chille Chiarain*

Святого Кірана,
Кемпбелтаун,
Кінтайр

22 березня 2026

П'ЯТА НЕДІЛЯ ВЕЛИКОГО
ПОСТУ

Гімни/Музика на неділю

Процесія (лише у неділю)

70 Дихай на мене, дихання Бога

Оферторі

176 Бог тут у схованці

Післяпричастя

226 Я — хліб життя

Рецесія

188 Іди, меса закінчилася

Вівторок: **Свята Меса, 18:00**

Середа: Миропомазання в соборі Обан, 12:30

П'ятниця: Молитва середини ранку, 9:50; **Меса, 10:00** ранку.

Наступних вихідних:

Субота: **Вічна меса, 18:00**

Страсна неділя: Благословення Пальм, 10:00; Свята Меса, 10:10 ранку

Таїнство примирення в суботу з 17:15 до 17:45 або будь-коли на запит.

Єпископальна церква Святого Колумби, Брідженд, Айла

Великодня неділя, 5 квітня, Свята меса та благословення великодньої води, 16:00

Відповідь на псалом

У Господа є милість,
і повнота спокути.

Євангельське прославлення

Хвала тобі, о Христе, Царю вічної слави.

Я — воскресіння і життя, каже Господь.

Кожен, хто вірить у мене, ніколи не помре.

Хвала тобі, о Христе, Царю вічної слави.

Антифон причастя

Кожен, хто живе і вірить у мене
не помре навіки, каже Господь.

Візьми п'ять хвилин

Витрачайте лише п'ять хвилин на день, і ваша віра буде глибшою та зростатиме – день за днем.

ПОНЕДІЛОК П'ЯТОГО ТИЖНЯ

ВЕЛИКОГО ПОСТУ

23 БЕРЕЗНЯ 2026 РОКУ

Полюбіть його

Мало які слова в англійській мові мають стільки позитивних конотацій, як світло. Дістаньте свій словник і переконайтеся самі: «сяйво чи просвітлення», «світанок або світанок», «людина, яка є видатним лідером — провідним світлом», «блиск або іскра, як в очах», «щоб освітлювати анімацією чи радістю», «духовне просвітлення або усвідомлення». Ми починаємо бачити мудрість опису Ісуса як світла світу, того, хто приносить світло життя. Це гарна новина, яка може підняти світло будь-якого дня. Нехай воно освітлює вас!

Сьогоднішні читання: Данило 13:41с-62; Іван 8:1-11. *"Хто йде за мною, ніколи не ходитиме в темряві."*

ВІВТОРОК 5-ГО ТИЖНЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ

24 БЕРЕЗНЯ 2026 РОКУ

Перехресні цілі

Ідея гомеопатичної медицини полягає в тому, що можна використати невелику кількість патогену, щоб боротися з тим, що в повній мірі могло б викликати хворобу. У загальноприйнятій медицині подібна ідея лежить в основі імунізації. В обох випадках саме те, що може спричинити хворобу, стає засобом зцілення. Бронзова змія, яку Мойсей створив, щоб зцілити свій народ, якщо вони на неї подивяться, а також видіння Ісуса про себе, піднятого на хресті і притягуючи всіх людей до себе, викликають одну й ту ж ідею: сам знаряддя гріхоти і смерті через благодать стає джерелом життя. Під час вашої пісної молитви приділіть трохи часу, просто дивлячись на розп'яття, не щоб заціклюватися на муках Ісуса, а на «дивовижній любові» та зціленні, якими став знак хреста.

Сьогоднішні читання: Числа 21:4-9; Іван 8:21-30. *«Коли ти піднімеш Сина Людського, тоді зрозумієш, що Я Є.»*

СЕРЕДА: УРОЧИСТІСТЬ

БЛАГОВІЩЕННЯ ГОСПОДНЬОГО

25 БЕРЕЗНЯ 2026 РОКУ

Марш крізь час

25 березня має цікаву історію. Ранні математики розраховували і вважали, що це день смерті Ісуса. Вони вірили, що створення світу почалося саме в цей день, що робило його природною датою першого дня Нового року. Отже, протягом кількох сотень років 25 березня був Новим роком. Готовність Марії народити сина Божого також відкрила новий рік, нову еру. Кожне «так» так і робить. Відсвяткуйте «так» Мері разом зі своєю вже сьогодні. Перш ніж автоматично сказати «ні» своїй дитині, подружжю, колезі, сусіду, глибоко вдихніть і переглянете, чи не погодитеся сказати «так».

Сьогоднішні читання: Ісаїя 7:10-14, 8-10; Євреїв 10:4-10; Луки 1:26-38. *"Нехай буде зі мною за твоїм словом."*

ЧЕТВЕР 5-ГО ТИЖНЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ

26 БЕРЕЗНЯ 2026 РОКУ

Залиште цей камінь неперевернутим

Смерть через побиття камінням — це давня форма страти. Оскільки він повільний, більшість назвали б це тортурами. Біблійних прикладів мало, але вони існують, хоча пізніші обмеження практики в єврейському праві та традиції стали настільки суворими, що фактично забороняли її. На жаль, це жорстоке покарання досі законне в Саудівській Аравії, Пакистані, Судані, Ірані, Ємені, Об'єднаних Арабських Еміратах та деяких державах Нігерії. Випадки також задокументовані в Афганістані та Сомалі. Побиття камінням було одностайно засуджене правозахисними організаціями та більшістю націй і вірувань. Оскільки Великий піст — це час покаяння, додайте свій голос до хору, що закликає світ покаятися і позбутися цього та інших жорстоких покарань.

Сьогоднішні читання: Буття 17:3-9; Івана 8:51-59. *"Вони підняли каміння, щоб кидати"*

в нього."

П'ЯТНИЦЯ П'ЯТОГО ТИЖНЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ

27 БЕРЕЗНЯ 2026

Як жити поза страхом?

Страх — це розумна реакція у нерозумний час. Перевірте щоденні новини, і за кілька хвилин у вас буде довгий список мотивів для барикадування дверей, щоб тримати дух помсти, насильства та зла подалі від себе та близьких. Але страх — це не християнська реакція на світ чи на інших людей. «Страх марний», — одного разу сказав Ісус чоловікові, який відчайдушно забирав життя своєї доньки. "Потрібна віра."

Відмовляючись від вибору м'яса сьогодні, ви також можете обрати мужність замість страху — мужність, народжену з вашої довіри до Бога.

Сьогоднішні читання: Єремія 20:10-13; Івана 10:31-42. "Я чую шепіт багатьох: 'Жах

з усіх боків!' "

СУБОТА 5-ГО ТИЖНЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ

28 БЕРЕЗНЯ 2026

Хліб для світу

Поки християни готуються до Вербної неділі та Страсного тижня, євреї готуються до початку Песаху цього тижня. Існує багато традицій, які призвели до використання євреями безквасного хліба, або маці, під час цього свята. Одне з найцікавіших — використання єврейського терміну *lechem onii*, «хліб бідності», для позначення маці. Цей твердий плоский хліб, як кажуть, нагадує євреям про те, як це — бути бідними полоненими в Єгипті, і сприяє смиренності та більшій вдячності за дар свободи. Їжа для роздумів для всіх — і для вдячності!

Сьогоднішні читання: Єзекїїля 37:21-28; Іван 11:45-56. "Тепер наближалася Пасха євреїв."

Читання на п'яту неділю Великого посту

Єзекїїль 37:12-14

Смерть, яка є вигнанням, закінчиться, коли люди повернуться до землі обіцянки.

Псалом 130:1-2, 3-4, 5-6, 7-8

З глибин відчаю Бог почує і відповідає тим, хто кличе.

Римлянам 8:8-11

Гріх — це також глибина, з якої Бог може повернути нам життя без обмежень.

Івана 11:1-45 або 11:3-7, 17, 20-27, 33b-45

Друг Ісуса знаходить своє життя відновленим, коли Ісус рятує його з темряви...

Слова на слові

*

Двоє відлюдників опинилися на зворушливому роздоріжжі, готуючись попрощатися. Молодший боровся з швидко прогресуючою, невиліковною хворобою. Спостерігаючи за своїм другом, старший відлюдник не міг не захоплюватися радістю, що випромінювалася від вмираючого чоловіка, навіть у свої останні миті. Зацікавлений цим надзвичайним спокоєм, старший відлюдник запитав, як він може залишатися таким веселим перед лицем смерті. Молодий відлюдник м'яко посміхнувся і відповів: «Ну, любити Бога

означає радісно чекати зустрічі з Ним.»(Р.Б.).

* *

У сучасному швидкоплинному світі легко відчувати себе пригніченим страхами — чи то хворобою, втратою, чи життєвою невизначеністю. Коли трапляються труднощі, може підкратися відчай, і іноді навіть підтримка близьких друзів здається недостатньою; Іноді наша присутність — це все, що ми можемо запропонувати.

Ми могли б намагатися заспокоїти себе Писанням, як тоді, коли Марта і Марія зіткнулися зі смертю свого брата Лазаря. Вони були розбиті, і слова Марти: «Господи, якби ти був тут, мій брат не помер би», відображають біль, з яким ми всі можемо себе асоціювати. Та навіть у її горі промайнула іскра віри — віра, що Ісус має владу над смертю. І він відповів глибокою істиною: «Я є воскресіння і життя.»

Життя сповнене втрат — мрій, стосунків, можливостей — але що, якби ми використали ці досвіди для зростання? Святий Падре Піо заохочував нас замислитися над своїм життям і замислитися, як ми можемо творити добро. Подумайте — стикаючись із труднощами, ми часто переосмислюємо свої пріоритети, позбавляючись того, що нас стримує, і приймаючи те, що справді важливо.

Це усвідомлення швидкоплинності життя може бути звільняючим. Тож, долаючи наші виклики, давайте прагнути відпустити зайве, цінувати те, що є значущим, і жити з метою. Прийміть цей шлях, знаючи, що навіть у болю ми можемо знайти мудрість і силу.

* * *

Нам потрібно пам'ятати, що це не лише про те, що сталося колись у Бетані; Це про те, що відбувається в нашому житті зараз. «Настане час, коли мертві в могилах почують голос Сина Людського» (пор. Йоп 5:28). Це не якась далека обіцянка; Це реальність, яку ми всі переживемо. Голос Бога, найвищого джерела життя, звертається до кожного з нас, готовий підняти нас із могил — як буквально, так і духовно.

Цей момент уже розгортається. Іноді ми можемо відчувати себе духовно мертвими, але у нас є Слово Боже — наша життєва нитка! Якщо ми приймемо це з щирою вірою, ми вже зможемо перейти від темряви до світла. Ті, хто чує і вірить у Євангеліє, по-справжньому житимуть. Це те, що ми називаємо нашим першим воскресінням. Це трапляється, коли ми відкриваємо серця для послання Христа, відповідаючи на Його поклик простим: «Я вірю, Господи.» У цю мить ми переходимо від смерті до життя. Давайте триматися цієї неймовірної обіцянки! (Ф. Блахницький).

У любові Христові,
Отець Ентоні

БОЖА МАТИ В ІКОНАХ: 22. ЕЛЕУСА – ТА, ЩО МАЄ СПІВЧУТТЯ

Титул «Елевса», що означає «Люблячий», часто пов'язують зі святим Лукою Євангелістом, який, як вважають, створив першу ікону такого роду, нібито в Назареті. Однак широко вважається, що стиль Елеуси насправді виник у коптському мистецтві, ймовірно,

з'явившись приблизно у V–VI століттях. Найдавніший відомий приклад типу Елевса походить із Сирії і датується IX століттям.

Діонізій — Богородична Богородичка, 1502, Російський музей Санкт-Петербурга

Ця іконографія має різні назви; наприклад, у Росії її називають *Уміленіє*, а сучасні вчені також ввели термін *Глікофілоза*, що перекладається як «наділений солодким поцілунком».

В іконах Елеуси Матір Божа зображена на портреті напівзрісткі, яка нахилиється до свого Диття, Ісуса, яке лежить у її лівій руці. Він ніжно притискає щоку до її і обхоплює її шию, демонструючи їхній глибокий зв'язок. Мистецтво має м'які, плавні форми і викликає ніжний, але споглядальний сум у їхніх виразах. На відміну від більш жорсткого стилю Ходегерії, Eleusa дає художникам творчу гнучкість, що призводить до широкого спектра інтерпретацій. Цей стиль справді набув популярності в Русі, де були створені одні з найвишуканіших зразків, таких як *Володимирська Богородичка*, *Донська Богородичка*, *Білозерська Богородиця* та *Подкубенська Богородичка*. У іконостасі зазвичай можна знайти ікону Елеуси в нижньому ряду, ліворуч від

Королівських дверей, що запрошує віруючих до більш тісного, особистого зв'язку.

Поранене світло

Коментарі до Євангелія від святого Івана

Євангеліє від Святого Івана використовується в лекціонарії для неділі на певні події, свята та урочистості, а також у певні пори року, наприклад, на Великдень, Різдво.

Розділ 15

За кілька кидків

Іван 8:1–11

Після притчі про вбивчих орендарів Ісус ділиться переконливим образом себе як каменя, який будівельники відкинули (Лука 20:17). Ця аналогія з відкинутим каменем є гострим нагадуванням про те, скільки людей теж можуть знайти своє законне місце з Ним, якщо самі переживуть якусь форму відторгнення. Коли ми розглядаємо відступ Ісуса до Оливкового саду, як зазначено в Луки 22:41, стає зрозуміло, що Він шукав самотності всього за крок від Своїх апостолів. Саме тут, у цьому святому місці, було посіяно зерна відторгнення для Того, хто прагнув наблизити вигнанця до Небесного Отця, виконуючи обіцянки Писання.

Марі-Франс Фортен звертає нашу увагу на слово «Тора», яке на івриті спочатку означало «напрямок на відстані каменя». Це справді поглиблює наше розуміння того, як прагнення до святості іноді може призвести до болючих переживань. Незалежно від відмов, з якими ми стикаємося, вони зрештою можуть сформувати наше місце в Тілі Христовому. Святий Петро у своєму першому листі блискуче це описує, зображуючи відторгнення Сина Божого як шлях до нашого власного усиновлення як дітей Божих. Як відкинуті камені, ми

піднімаємося, щоб створити цінну споруду перед очима Отця (1 Петра 2:4-10).

Ті, хто, як і Ісус, пережив відторгнення, часто знаходять у Ньому розраду, радіючи повноті Божої слави. Основою цієї божественної споруди є такі постаті, як жінка, спіймана на перелюбі — яку Ісус звільнив від осуду — і Лазар, якого Він викликав із гробу, запечатаної важким каменем. Так само, як вони не могли звільнитися від своїх тягарів, так і Ісус не міг перемістити камінь зі своєї гробниці людськими способами. Ці потужні символи ілюструють глибоку істину: хоча ми звільнені Христом, ніхто не може Його визволити — адже Він, зрештою, є найвищим Визволителем!

Спасіння охоплює більше, ніж просто порятунок від гріха; Вона запрошує нас до повноти радості. У Об'явленні обіцяно, що кожна врятована людина отримає білий камінь із новим ім'ям, відомим лише їй (Об'явлення 2:17). У стародавній судовій практиці білі камені означали виправдання, а чорні — засудження. То чому ж таємне ім'я? Вона передає глибоку інтимність наших унікальних стосунків із Богом, відлунюючи єврейське шанування Імені Бога, яке залишається невимовним і святим. Мовчання в Писанні щодо імені жінки, яку Ісус звільнив, можливо, запрошує нас замислитися над власною ідентичністю у світлі Його милосердя.

Давайте трохи відійдемо назад. Ви коли-небудь помічали, як ми часто проектуємо свою внутрішню боротьбу на інших? Так само, як діти можуть мучити комах, намагаючись впоратися з сімейним болем, так і ми можемо завдавати страждань тим, кого вважаємо слабшими. Чоловіки, які звинувачували жінку у подружній зраді, керовані власними бажаннями, шукали звільнення через її засудження. Проте цей вчинок лише приніс короткочасне полегшення. Я пам'ятаю випадок, коли я зірвався на невинну істоту через роздратування, яке відчував через сварку з членом родини. Тягар цієї провини переслідував мене, перетворюючи момент болю на тягар, який я ніс роками.

У цій зустрічі Ісус розвіяв суди, які навіть ті, хто вважав себе праведними, наклали на жінку. Він звільняє її не лише від провини, а й від сорому та страху покарання. Чоловіки, які протистояли їй, вірили, що мають владу накладати покаєння, не усвідомлюючи, що справжнє покаєння походить із власного серця, а не нав'язується іншому. Якби їхнє рішення не з'явилося, цей провокаційний інцидент, можливо, ніколи б не відбувся.

Коли йдеться про судження, слід усвідомлювати, що суворість рідко дає позитивні результати. Так само, як кидання каміння шкодить, так само і кидання звинувачень шкодить. Справжнє покаєння — це внутрішня подорож, особиста трансформація в присутності Бога. Слова Ісуса відлунюють: «Нехай той, хто без гріха серед вас, буде першим, хто кине камінь у неї.» Кожен із нас несе свої гріхи, і якщо Ісус обрав милість до винних, як ми сміємо загортатися в підозру до інших?

Підозра — це небезпечна гра, яка відкриває двері для звинувачень ворога. Ісус закликає нас до вищих стандартів любові — любові, яка навіть приймає ворогів. Вона спонукає нас прагнути до добра і захищати гідність інших. Як Він нагадує нам: «Отже, ви повинні бути досконалыми, як ваш небесний Отець досконалий» (Матвія 5:48), а в Луки — «Будьте милосердні, як і ваш Отець милосердний» (Лука 6:36). Ці вчення запрошують нас у серце Писання, де панує милосердя.

Досліджуючи ці істини, ми можемо стикатися з каменями, які тримаємо в руках, каменями осуду і підозри, від яких потрібно відпустити. Навернення до Ісуса передбачає відмову від бажання карати і вибір натомість прийняти позицію милосердя. Адже ніхто не звільнений від провини — можливо, вони просто ще не усвідомлюють. Проте, коли ми прощаємо

прощення, ми бачимо, що Бог тримає нас за тим самим стандартом, з яким ми ставимося до інших.

Подумайте про глибоке прозріння Отців Пустелі: «Хто не контролює свій гнів, той не контролює свою пристрасть.» Ця істина свідчить про поверхневність судження. Обвинувачки жінки бачили лише її гріх, не розпізнаючи темряви в собі — прихованих бажань, які, можливо, впливали на їхнє обурення. Як часто ми відштовхуємося від чужих недоліків, ігноруючи власні? Як Юда, обурений марнотратством під час таємного крадіжки, або цар Давид, обурений притчою Натана, ми можемо бути сліпими до своєї лицемірності. Минулі події відображають вічну реальність людської природи.

Розмірковуючи над цим, я твердо вирішую більше не накладати покаєння на інших. Дозвольте мені натомість бути відданим своїм власним, навіть за гріхи, не мої. Натовп, який хотів побити жінку камінням, не мав духу закону, заснованого на милосердні. Ісус прийшов виконати закон не суворим дотриманням наказів, а втіленням любові та співчуття! Закон — це не просто набір правил і заборон; це люблячий діалог, який запрошує нас наблизитися до Бога.

Наша суть полягає не в погалочках покори правил, а у формуванні справжніх зв'язків із Богом і одне з одним. Слідувати духу закону означає розуміти найглибше бажання Бога: діяти як брати й сестри, а не як судді. Кожна душа має іскру Божественного; Коли ми бачимо, що хтось бореться, замість того щоб кидати каміння, нехай ми оберемо співчуття.

Під час подорожі через життєві виклики, уявіть жінку, яка повертається містом після зустрічі з Ісусом. Вона, без сумніву, відчувала величезну вдячність, але також і біль від минулих помилок. Шлях до покаєння глибокий і часто болісний; Однак ми розуміємо, що лише одне правдиве слово, сказане з милосердя, може повернути людину з краю відчаю. Спокутування приносять не камені; Це любов і доброта.

У питаннях судження потрібно бути обережними. Уважно придивляючись до історії, ми знаходимо послання про природу влади. Ісус нагадує нам, що ніжність і розуміння безмежно сильніші за жорстке застосування правил. Розпорядження серця набагато важливіше, ніж дотримання закону як контрольного списку — ми маємо сприймати і діяти з співчуттям.

Деталі дій Христа викликають цікавість, коли Він пише в пилу — можливо, божественний акт, який оголошує, що наші імена, написані на землі, через наші суди, відкривають наш духовний стан. У Єремії ми читаємо, що ті, хто відмовляється від Бога, записані на землі (Єр 17:13). Уявіть собі одкровення для присутніх! Побачити їхні імена в такому непостійному місці, безумовно, мало б серйозні наслідки.

Зрештою, ми розуміємо, що Бог, який відкриває Себе через Христа, є незбагненим милосердям, що різко контрастує з часто суворими зображеннями божеств в інших традиціях. Ісус навчає нас сили ніжного зцілення над агресивним домінуванням. Його шлях — це любов і співчуття, запрошуючи нас на шлях до розуміння і прийняття.

Давайте присвятимо себе тому, щоб стати інструментами милосердя, відлунюючи співчуття Христа у нашому повсякденному житті. Якщо ми хочемо залишатися вільними від каменів звинувачень у Судний день, ми повинні свідомо обирати дивитися на інших крізь призму, створену з любові та розуміння, а не через суворість і недовіру. 🌟❤️
Звинувачення!

Отець Ентоні

Навколо світу

УКРАЇНА

Іранські ризики

Триваючий конфлікт на Близькому Сході ставить суперечку Україні, особливо щодо її здатності захищатися. Зі зменшенням постачання ракет для систем ППО Україна відчуває тиск. Експерти з Інституту вивчення війни відзначили тривожне зростання російських ударів балістичними ракетами, що викликає занепокоєння серед українських оборонних чиновників. Зростає занепокоєння, що ресурси протиповітряної оборони можуть бути спрямовані на захист цілей на Близькому Сході, залишаючи Україні менше засобів для протидії загрозам на власному порозі.

Щоб додати до проблем Україні, зростання цін і попиту на російську енергію дає Москві певну перевагу. У вражаючому кроці США послабили деякі санкції на імпорт російської нафти, що може дати Росії фінансовий поштовх, особливо з огляду на зростаючу напруженість у Ормузькій протоці. Цей зсув може дати Москві свободу активізувати свої операції в Україні, що ще більше ускладнить ситуацію для Києва.

Однак не все так погано для України. Хаос на Близькому Сході може відкрити нові шляхи для інновацій, особливо у сфері технологій протидронів. Зі зростанням попиту на ці системи Україна могла б використати свій досвід і потенційно обміняти технології на необхідні оборонні ресурси.

Україна чітко заявила про свою підтримку щодо США в цій геополітичній шаховій грі. Це більше, ніж просто питання дружби; це також відповідь на агресивну позицію Тегерана проти України під час російського вторгнення. Постачання Іраном озброєння Росії, включно з тими сумнозвісними безпілотниками Шахеда, не залишилося непоміченим. У відповідь Київ прагне поділитися своїми знаннями як з американськими, так і з близькосхідними союзниками щодо протидії іранським безпілотним загрозам, демонструючи свій цінний досвід у вирішенні цих викликів.

Хоча ситуація справді складна і сповнена невизначеності, Україна активно шукає способи адаптації та маневру в умовах цієї змінної ситуації.

БЛИЗЬКИЙ СХІД

У відповідь на

У кроці, що привернув значну міжнародну увагу, Рада Безпеки ООН нещодавно закликала Іран припинити атаки на країни Перської затоки та Йорданію, особливо з огляду на його руйнівні дії в Ормузькій протоці. З 15 членів Ради Безпеки 13 країн проголосували за цю резолюцію, при цьому лише Росія та Китай утрималися.

Варто зазначити, що резолюцію ініціював Бахрейн, який є частиною Ради як один із

непостійних членів. Однак цікаво, що сам текст не торкався поточних авіаударів, які США та Ізраїль здійснюють по Ірану, які, звісно, відіграли роль у загостренні напруженості в регіоні. Багато хто стверджує, що ці удари спричинили відповідні дії Ірану як проти Ізраїлю, так і його сусідів по Перській затоці, зокрема по американських базах та різних цивільних об'єктах.

Незважаючи на нестабільну ситуацію, більшість іранських балістичних ракет і безпілотників, випущених по цілі, були перехоплені, що означає, що катастрофічних пошкоджень чи масштабних жертв не було — принаймні поки що. Ситуація залишається напруженою, а відхилення Радою Безпеки російського проєкту резолюції, яка закликає всі сторони припинити військові дії, лише підливає масла у вогонь. Поки ставки продовжують зростати, спостерігачі залишаються в недовірі, скільки ще зможе протриматися цей крихкий баланс сил, перш ніж щось піддається.

МЕРЕЖА

Білий список

Оскільки інтернет і мобільні мережі стикаються з серйозними перебоями, жителі Москви обмінюють свої смартфони на різноманітні ретро-комунікації, включно з раціями, пейджером та старими старими стаціонарними телефонами. З початку березня люди в російській столиці та інших великих містах стикаються з проблемами зв'язку, які ускладнюють повсякденне життя.

Центральна Москва, серце політичної та економічної діяльності країни, здається, постраждала найбільше. Хоча Кремль стверджує, що ці питання виникають з «міркувань безпеки», вони тримають деталі в таємниці, що викликає спекуляції. Правозахисники та інтернет-експерти підозрюють, що уряд може випробовувати суперечливу систему контролю мережі. Ця нова система, за повідомленнями, передбачає «білий список», тобто доступ надається лише окремим сайтам, затвердженим владою, обмежуючи громадян лише необхідними онлайн-послугами, такими як шопінг, аптеки та платформи доставки.

У відповідь не дивно, що продажі вінтажних комунікаційних гаджетів різко зросли. Оскільки торгові платформи відзначають значне зростання попиту на ці пристрої, очевидно, що мешканці шукають способи залишатися на зв'язку посеред хаосу. Чи то ностальгія, чи необхідність повертає їх до простіших технологій, одне можна сказати напевно: москвичі знаходять креативні способи спілкування в часи невизначеності.

США

Зміг з цим жити

У заяві, яка викликала здивування, президент США Дональд Трамп зазначив, що може «жити з» будь-якими висновками, які вийдуть із розслідування трагічного нападу на дівочу школу на півдні Ірану, внаслідок якого загинуло щонайменше 175 життів, переважно молодих дівчат віком від семи до дванадцяти років. Трамп натякнув, що Іран потенційно може бути причетний до обстрілу школи в Мінабі, незважаючи на попередні заяви, що Іран помилково націлився на цей об'єкт.

Коли запитали про відео, яке, здається, показує, як американські ракети Tomahawk вражають школу, Трамп знизав плечима, заявивши, що «багато країн мають Tomahawk», включно з самим Іраном. Він захищав використання крилатих ракет Tomahawk, називаючи їх «однією з найпотужніших зброї» та підкреслюючи, що їх продають США та

використовують різні країни.

Однак розслідування авторитетних видань, таких як The New York Times і центр Bellingcat, свідчать про інший наратив, який натякає, що американські війська можуть бути фактично відповідальними за атаку на Мінаб. Ця суперечлива інформація ставить серйозні моральні питання щодо відповідальності та наслідків військових дій, особливо коли на кону невинні життя.

У світлі цієї трагедії важливо розглянути не лише факти, а й етичні наслідки військового втручання та відповідальність, що пов'язана з використанням такої величезної влади.

Ми читаємо Папу Лева

Ми підносимо нашу смиренну молитву до Господа, щоб рев бомб стих, зброя була втихо, а простір для діалогу відкрився.

Святість Церкви полягає в тому, що Христос перебуває в ній і постійно віддає Себе через малість і крихітність її членів. Розмірковуючи над цим безперервним дивом, що розгортається в ньому, ми розуміємо Божий «метод»: Він стає видимим через слабкість Своїх створінь, безперервно відкриваючи і діючи. Тому Папа Франциск у *Evangelii Gaudium* закликає всіх навчитися «знімати сандалі

перед святою землею іншого» (No 169). Це також дає нам силу сьогодні будувати Церкву: не лише організовуючи її видимі структури, а піднімаючи ту духовну споруду, якою є Тіло Христове, через спілкування і любов між нами. Адже любов постійно породжує присутність Воскреслого. «Нехай небо дарує», — сказав святий Августин, — щоб усі тримали на увазі лише любов: бо лише любов перемагає все, і без неї все не має цінності; де б він не знаходився, він притягує все до себе» (Сермо 354, 6, 6).

Загальна аудиторія, 4 березня 2026 року.

Великий піст запрошує нас визнати Христа найвищою надією людства. Я закликаю вас, дорогі молоді люди, бути сміливими свідками Євангелія, чинити позитивний вплив у різних колах життя. Тобі, дорогий хворий, я рекомендую чесноту терпіння, щоб твої страждання, поєднані з стражданнями Христа, були жертвою, приємною Отцю. Вам, дорогі молодята, я закликаю відкрити цінність молитви в «домашній Церкві», яку ви створили.

Звернення після загальної аудієнції, 4 березня 2026 року.

Ми живемо в суспільстві, якому загрожує втрата пам'яті. Наша епоха має надзвичайну здатність передавати інформацію, але дедалі слабша здатність її засвоювати. Пам'ять часто «зовнішня» і доступна, але не завжди внутрішньо засвоєна і активована. Але для Церкви це живе совість: не накопичення даних, а постійне закликання до відповідальності; Не ностальгією, а коренем, з якого походить пророцтво. Для християн пам'ять має унікальний характер: це святкування входу Бога в історію, адже християнська віра ґрунтується на історичних фактах, а спасіння — це не ідея, а жива особистість, Господь Ісус Христос.

Звернення до учасників заходів, організованих Італійським поліцейським ординаріатом, 7 березня 2026 року.

З Ірану та з усього Близького Сходу продовжують надходити повідомлення, які викликають глибокий смуток. До випадків насильства та руйнувань, а також до поширення атмосфери ненависті та страху додається занепокоєння, що конфлікт може розширитися, а інші країни регіону, включно з дорогим Ліваном, знову можуть опинитися в дестабілізації. Ми піднімаємо нашу смиренну молитву до Господа, щоб рев бомб стих, зброя була припинена, і відкрито простір для діалогу, де почути голоси народів. Маріє, Царице Миру, я доручаю таку мету: нехай вона заступиться за тих, хто страждає через війну, нехай веде серця шляхами примирення і надії.

Після молитви Ангелус, 8 березня 2026 року.

На мою думку

Весна і війна

**Ворог, про якого нам варто боятися, не ховається за нашими дверима;
Це вирує всередині нас.**

За нашими вікнами весна входить у свій грандіозний світ, вдихаючи нове життя у світ. А як же ми? Ми плачемо, і не варто звинувачувати в цьому лише пилок берези — це більше, ніж просто це. Це не алергія; Це наші очі, що звикають до яскравого світла правди після того, як їх заколисував комфортний сутінок наших ілюзій. Ми очікували, що все буде добре, і, чесно кажучи, так воно і є — принаймні на перший погляд.

Однак правда не завжди лагідна. Це б'є, як відро холодної води для тих, хто задрімав на своєму посту. За останні п'ятдесят років сучасне суспільство збудувало фортецю проти всього — хвороб, криз, небажаних емоцій і критичних думок. Ми ізолювали себе від усіх цих загроз, але пропустили один важливий аспект: найзапекліший ворог з'являється зсередини.

Ми вирости, чуючи, що історія — це поступове зростання до прогресу і комфорту. Проте, якщо придивитися, можна побачити, як пил піднімають Чотири вершники Апокаліпсису — Війна, Чума, Голод і Смерть — під'їжджають ближче, поки ми гортаємо смартфони. Ми стоїмо там, одягнені у найкращі костюми, озброєні цифровою картою світу, лише щоб усвідомити, що пройшли кожен сантиметр апокаліпсису, так і не сідаючи на власного коня. Ми як лицарі без обладунків і надто часто без розуму. Коли справа доходить до справи, наші метафоричні мечі — це саме метафори, а наша мужність зводиться до посту в соцмережах.

Я переживаю цей Великий піст у Канаді — колись три десятиліття тому вважалася землею майже ідеального існування, з порядком, просторою природою та мирним способом життя. Ми невимушено вимовляли слово «Канада» з ноткою благоговіння, ніби це був скарб. Ця прекрасна країна, багата на християнську спадщину з церквами в центрі, змінилася. Символи віри почали зникати з силуету та сердець її мешканців. Суспільство, яке знімає свої хрести, неминуче втрачає свій шлях.

Канада стала випробувальним майданчиком того, наскільки далеко можна відійти від основних цінностей. Останній експеримент? Евтаназія. Зараз це подається як основне рішення для страждань, а програма Medical Assistance in Dying (MAiD) організовує понад 15 000 випадків на рік — близько 4-5% усіх смертей. У цій тривожній тенденції Канада навіть випередила Нідерланди, які є піонерами в цій практиці. Коли суспільство, здається, стає байдужим до літніх і слабких людей, у повітрі висить жахливе питання: коли літня або хвора людина перестає вважатися людиною?

Це слизька доріжка, яка відображає темні сторінки історії. Коли ми починаємо називати життя «невартісними для життя» на основі суб'єктивних стандартів якості, наскільки ми віддалені від жахів, які бачили у 1940-х? Проте це не лише про тривогу в Канаді. Згадайте Мері Вагнер, сміливу жінку, яка відбуває покарання за молитву біля клінік абортів. Вона втілює опір ідолу зручності, який проник і завдав стільки шкоди життю. Тим часом по всьому світу тривають війни. Міста руйнуються, гине невинні життя, але якщо це не відбувається прямо у нашому дворі, ми це замовчуємо. Швидкий клік екрану — і ми повертаємося до оновлень погоди, повністю знечутливі. Але битва ближча до дому — це боротьба за людську душу, і вона розгортається в наших серцях щодня. Щодня ми стоїмо перед вибором: правда чи брехня, мужність чи комфорт, любов чи егоїзм.

Іронія? Ми всі надто швидко судимо інших. Це відволікання, зручний спосіб уникнути того, щоб дивитися власним вадам у вічі. Той промінь у нашому оці? Це вже не перешкода; Це оглядовий майданчик, з якого ми із задоволенням показуємо скалки в оточуючих. Ми забули, що ця балка зроблена з дерева, такого, що слід зробити у вигляді хреста, що допомагає стримати наше его.

Коли весна повертає життя в землю, справжнє питання не в тому, чи зміниться світ. Це питання, чи дозволиш ти новому життю прорватися крізь бетон твого серця, чи залишишся в тіні, спостерігаючи за битвами світу і ігноруючи найважливішу боротьбу — боротьбу за власну душу. Чи піднімешся ти, чи залишишся пасивним у війні, яка справді має значення?

Тоні Вуд

Молитва

Будь ласка, не забудьте молитися за тих, хто хворий, потребує допомоги або просив наших молитов: Ендрю Маклафлін, Клер Віггінс, Рассел Керролл, Люсі Каннінгем, Томмі МакГрорі-старший, Сара Кармайкл і Долін Дурнін.

Будь ласка, молитесь Джеймі Вайка (2025), Морін Маклафлін (2018), Гелен Маклафлін (1986) та всіх, чиї ювілеї припадають на цей час.

Будь ласка, продовжуйте молитися за невинних людей Ірану та України, щоб вони були захищені, мужні та зберігали надію.

Новини та події

Чай і кава цієї неділі після меси в парафіяльному залі — всі вітаються.

Скриньки SCIAF Будь ласка, принесіть їх у Вербну неділю/під час Страсного тижня.

Миропомазання відбудеться 25 березня в соборі Обан о 12:30.

Вербна неділя: починається з благословення пальм о 10:00 ранку — або: біля церкви, якщо погода гарна; або позаду церкви, якщо погода несприятлива.

campbeltown@rcdai.org.uk

www.stkieranscampbeltown.org

<https://www.facebook.com/campbeltownrcchurch/>

парафія Королівської дієцезії Аргайла та островів; Charitable Trust, зареєстрована шотландська благодійна організація, SC002876
Парафіяльний настоятель: отець А. Вуд, Святий Кіран, Кемпбелтаун; Тел. 01586 552160